

176,1 кг), Сітейшна (4617,6 і 172,7 кг). За вмістом жиру в молоці встановлено найвищий показник у корів лінії Астронавта і Рифлекшн Соверінга – 3,78%, а найнижчий у ровесниць лінії Сітейшна – 3,74% (-0,03%).

За третю лактацію і старше у корів всіх оцінених ліній встановлено високий рівень продуктивності. Найвищий надій був у корів лінії Рігела 5015,5±49,6 кг, а нижчий – лінії Сітейшна 4617,6±93,9 кг (різниця 397,9 кг). Вірогідною була також перевага кращої лінії над коровами лінії Астронавта – 247,8 кг і Рифлекшн Соверінга – 299,0 кг. Найвищий показник за вмістом жиру в молоці був у корів лінії Рифлекшн Соверінга – 3,79% при вірогідній перевазі лише над ровесницями лінії Сітейшна – 0,05%.

Найкращим показником за вмістом білку в молоці характеризувались корови лінії Рігела (3,49%), а найнижчий показник був у корів лінії Сітейшна (3,42%). Різниця становила 0,07%. За вмістом лактози різниця незначна – 0,01-0,02%, а за СОМЗ – 0,01-0,03%.

Рівень молочної продуктивності значно впливає на відтворювальну здатність молочної худоби. В свою чергу підвищення відтворювальної здатності маточного поголів'я сприяє інтенсивному використанню корів, підвищенню запліднюваності, що підтверджує вірогідність оцінки корів за молочною продуктивністю і племінною цінністю.

Аналіз відтворювальної здатності корів залежно від рівня їх продуктивного потенціалу показав, що показники відтворення погіршуються при зростанні надойв молока.

При збільшенні надою за 305 днів лактації від 3000 кг молока до 7000 кг і більше тривалість міжотельного періоду збільшується, а індекс адаптації знижується, відповідно за першу лактацію – з 378,3 до 495,2 дня та – 2,75 і – 12,26, за другу – з 377,5-426,2 дня та – 2,52 і – 5,95, за третю лактацію і старше – з 381,6 до 412,1 дня та – 3,33 і – 4,56.

Таким чином в умовах ТОВ “АТЗТ “Мирне” найбільш доцільним є використання у відтворенні плідників і маток ліній Рифлекшн Соверінга, Сітейшна, Астронавта, Валіанта, Хановера.

УДК 636. 4. 082. 4. 03

Дайбова М.Е., студентка 6 курсу 5 групи спеціальності “Зоотехнія”

Научный руководитель – Ятусевич В.П., кандидат с.-х. н., доцент

УО “Витебская ордена “Знак Почета” государственная академия ветеринарной медицины”, г. Витебск, Республика Беларусь

СОЧЕТАЕМОСТЬ СВИНОМАТОК ЗАВОДСКОГО ТИПА ПОРОДЫ ЙОРКШИР С ХРЯКАМИ РАЗНЫХ ЛИНИЙ

Дальнейшее повышение продуктивности и улучшение экономических показателей в свиноводстве теснейшим образом связано с формированием высокопродуктивного маточного поголовья.

Основные структурные единицы в любом стаде – линии и семейства.

Любая линия продолжается через хряков и маток. Если под линией подразумевается структурная единица породы, происхождение которой ведется от одного или нескольких выдающихся по продуктивности предков, то семейство состоит из потомства выдающихся в племенном отношении свиноматок. Маточные семейства обычно немногочисленны и являются составными частями линии [1].

Цель исследований состояла в оценке репродуктивных качеств свиноматок разных семейств заводского типа породы йоркшир в сочетании с хряками разных линий.

Исследования проводились в ОАО “СГЦ “Западный” Брестской области. Материалом для исследований являлись документы племенного учета. Показатели продуктивности учитывали по общепринятым в зоотехнии методам.

В результате проведенных исследований установлено, что в ОАО “СГЦ “Западный” свиноматки заводского типа породы йоркшир представлены пятью семействами и тремя родственными группами, принадлежащими к 9 линиям.

Лучшие показатели продуктивности у свиноматок сем. Тайги получены в сочетании с Другом, где многоплодие по 13 опоросам составило 10,46 голов, молочность – 60,1 кг и масса гнезда при отъеме – 82,0 кг. В сочетании с хряками линии Дюшеса молочность и масса гнезда при отъеме были минимальные (49,5 и 68,6 кг).

Свиноматки семейства Сои наиболее интенсивно сочетались с хряками из линии Друга. По 25 опоросам многоплодие и молочность превышали требования класса элита. В сочетании с хряками линий Фаянса и Фактора, молочность превышала 57 кг, а масса гнезда при отъеме составляла 86,0 и 80,2 кг. В подборе с Дюшесом и Фарадом молочность маток составляла только 45-48 кг, а масса гнезда – 60-65 кг.

По семейству Каталины наибольшее количество опоросов получено в сочетании с хряками линии Друга. Многоплодие маток в сочетании с хряками линий Чемпиона, Фазтона, Дюшеса, Фарада, Фактора, Друга составляло 11,0-11,8 голов, а максимальная молочность (64,2 кг) и масса гнезда к отъему (82,8 кг) – в сочетании с Чемпионом. Уступали по молочности и массе гнезда к отъему на 7-11% свиноматки в сочетании с Фазтоном и Фаянсом.

У свиноматок семейства Волшебницы лучшие результаты репродуктивных признаков получены в сочетании с хряками линий Друга и Дюшеса (многоплодие 11,1-12,4 голов, молочность 53,6-52,4 кг, масса гнезда при отъеме в 28 дней 75,6-72,0 кг). Несколько ниже показатели – в сочетании с Чемпионом, а с Фарадом, несмотря на высокое многоплодие (13 гол.) молочность и масса гнезда при отъеме были минимальные – 47,3 и 59,6 кг соответственно

У свиноматок семейства Черной Птички максимальные показатели по многоплодию (12 и более гол.) получены в сочетании с Фактором и Чемпионом, по молочности и массе гнезда к отъему – с Другом. Уступали им по показателям продуктивности свиноматки в подборе с хряками линий Фаянса и Дюшеса.

В группе маток родственной группы Фортуны лучшие показатели по многоплодию (12,0-13,5 гол.) получены в подборе с Фактором и Дюшесом, а по молочности и массе гнезда к отъему – с Фарадом, Чемпионом и Фактором. Эффективным было сочетание свиноматок родственных групп Герани и Фриды

с хряками из линий Чемпиона и Друга, где многоплодие составляло 10-12 голов, молочность 54-67 кг и масса гнезда к отъему 85-86 кг.

Таким образом, на основании проведенных исследований, рекомендуем использовать для спаривания со свиноматками: сем. Тайги – хряков из линии Фарада, Друга; Сои – Фаянса, Фактора, Друга; Каталины – Чемпиона, Дюшеса, Фарада, Фактора, Друга; Волшебницы – Фактора, Фарфора, Друга, Фаянса; Черной Птички – Фарфора, Чемпиона, Друга; Фортуны – Дюшеса, Фактора; Фриды – Чемпиона, Друга, Фаянса, Герани – Чемпиона, Друга.

Список использованных источников

1. Шейко, И.П. Свиноводство: учебник / И.П. Шейко, В.С. Смирнов, Р.И. Шейко. Минск: ИВЦ Минфина, 2013. 376 с.

УДК 636. 22/. 28. 085. 2: 591. 133. 1

Дишкант А.В., студентка 2 курсу спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”,

*Науковий керівник – Коваль Т.В., кандидат с.-г. н., доцент,
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕТРАВЛЮВАННЯ ПОЖИВНИХ РЕЧОВИН ВЕЛИКОЮ РОГАТОЮ ХУДОБОЮ

Актуальність даної теми зумовлена тим, що при врахуванні особливостей травлення у жуйних тварин і правильній їх годівлі, утримання та догляду за ними можна сприяти підвищенню продуктивності, попереджувати порушення обміну речовин.

Метою даної роботи є узагальнення відомостей про особливості перетравлювання білків, вуглеводів та жирів у рубці жуйних тварин.

Результати досліджень та їх обговорення. У всьому ланцюгу процесів травлення, які проходять в організмі жуйних тварин, найбільш важливий процес травлення в рубці. Білки в рубці розщеплюються мікроорганізмами, головним чином, до вільних амінокислот, частина яких використовується мікроорганізмами для синтезу мікробного білку. Інші можуть дезамінуватися з утворенням аміаку і летких жирних кислот, які є важливим джерелом енергії.

Але, поряд з процесами розщеплення мікроорганізми здійснюють переамінування, декарбоксилування і тим самим забезпечують себе необхідними амінокислотами. Ця особливість дозволяє використовувати в раціонах жуйних синтетичні небілкові азотовмісні речовини, які розщеплюються до аміаку і використовуються мікроорганізмами.

В процесі рубцевого метаболізму приймає участь не тільки азот кормів, в передшлунки і кишечник поступає також азот інших сполук: білків крові, ферментів, амінокислот, мукопротеїнів, десквамованих клітин слизових оболонок травного тракту, що має велике значення для підтримання активності мікрофлори в період між годівлями тварин, так і для перетравлювання поживних речовин корму.

Під дією мікрофлори рубця вуглеводи, які складають більшу частину рослинних кормів, піддаються ферментативному гідролізу з утворенням летких жирних кислот. Інтенсивність гідролізу вуглеводів досягає 90% і закінчується